

Innlegg Ola Kvaløy, Jarle Møen og Ragnar Torvik

Vi bør ikke tukle med skjermingsreglene

Det er ikke et problem eller en konstruksjonsfeil at investeringer gjort med tilbakeholdte overskudd ikke nyter godt av skjerming i aksjebeskatningen. Det er villet.

Ola Kvaløy

Ola Kvaløy, Universitetet i Stavanger, Jarle Møen, Norges Handelshøyskole, og Ragnar Torvik, NTNU, alle medlemmer av Skatteutvalget

Jarle Møen

● **Pareto-partner** Finn Øystein Bergh skriver i DN 18. januar at vi har en konstruksjonsfeil i det norske skattesystemet, fordi tilbakeholdt overskudd ikke inngår i skjermingsgrunnlaget i aksjonærmodellen. Dette er ikke en feil, men en villet og nødvendig egenskap.

Hensikten er at eierskatten skal virke mer nøytralt med hensyn til ulike finansieringsformer.

Aksjonærmodellen innebærer at personlige aksjonærer bare beskattes for avkastningen utover skjermingsrenten.

Bergh peker så på følgende: Dersom avkastningen er høyere enn skjermingsrenten og overskuddene holdes tilbake i selskapene, så vil skjermingsgrunnlaget utgjøre en mindre andel av investeringens verdi. Dette fører til at en mindre del av avkastningen skjermes fra beskatning.

Bergh mener dette er et alvorlig problem. Det er det ikke. Det er tvert imot fornuftig.

Bedrifter som skal investere, kan finansiere investeringen på tre måter. De kan reinvestere av opptjent egenkapital, de kan ta opp gjeld, eller de kan hente ny, innskutt egenkapital.

Reinvestering av opptjent egenkapital har en fordelaktig effekt: Aksjonæren får utsatt beskatningen av investeringsbeløpet. Gjeldsinvesteringer er skattemessig fordelaktig: Rentekostnader kommer til fradrag i selskapskatten. Investeringer med ny, innskutt egenkapital har ingen av disse fordelene.

For å kompensere for dette, gis det skjermingsfradrag for investeringer finansiert med ny, innskutt kapital. Det bidrar til å likestille investeringer med innskutt

↑ Hvis skjermingsrenten settes for høyt, risikerer vi at prosjekter som er ulønnsomme for samfunnet, kan bli lønnsomme på grunn av skattesystemet, skriver medlemmer av Skatteutvalget. Foto: Øyvind Elvsborg

egenkapital, med investeringer med opptjent egenkapital eller gjeld.

Det er altså ikke et problem, eller en konstruksjonsfeil, at investeringer med opptjent kapital – tilbakeholdte overskudd – ikke nyter godt av skjerming. Det er villet.

Dersom tilbakeholdte overskudd hadde gitt økt skjermingsgrunnlag, ville ikke reglene gitt noe bidrag til å likestille investeringer med innskutt og opptjent egenkapital. Det ville gitt et sterkt incentiv til å utsette eierskatt ved å holde overskudd tilbake i selskapssektoren.

I forarbeidene til aksjonærmodellen, og i tidligere utredninger som har vurdert den, har det blitt konkludert med at skjermingsrenten bør være risikofri rente for at beskatningen skal virke nøytralt. Skatteutvalget mener imidlertid på bakgrunn av de analyser vi foretar i rapportens vedlegg, at den nøytrale skjermingsrenten bør være noe høyere, og ligge et sted mellom risikofri rente og investors lånerente.

Bergh synes å mene at skjermingsrenten bør økes utover det Skatteutvalget foreslår.

Dersom skjermingsrenten settes for lavt, vil eierbeskatningen bli vridende ved at den kan øke selskapenes kapitalkostnader.

... skattytere som investerer i aktiva med lav risiko, får et overskudd av skjermingsfradrag, og dermed negativ beskatning

Dersom den settes for høyt, risikerer en på sin side at aksjonærbeskatningen får et subsidielement. Det kan føre til at prosjekter som er ulønnsomme for samfunnet, kan bli lønnsomme på grunn av skattesystemet.

Det vil også føre til at skattytere som investerer i aktiva med lav risiko, får et overskudd av skjermingsfradrag og dermed negativ beskatning.

Det kan være delte og velbegrunnede oppfatninger av hva som er et fornuftig nivå for den samlede kapitalbeskatningen. Vi bør uavhengig av dette bevare egenskapene ved skjermingsmetoden som gjør beskatningen mest mulig nøytral.

Endringer i nivået på beskatningen bør gjøres på andre måter enn å tukle med skjermingsreglene.

↑ Innsenderne svarer på kritikken i Finn Øystein Berghs kronikk i 'DN 18. januar-